Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 7 (894) * miercuri 13 febr. 1963 * 8 pag. 30 bani

1933 – 1963
30 DE ANI DE LA EROICELE LUPTE ALE MUNCITORILOR CEFERIȘTI ȘI PETROLIȘTI

EI CRESC O DATĂ CU FERICIREA

În sala de festivități a Școlii de 8 ani nr. 4 din Brașov sînt mulți copii. Vîrstele lor sînt între 9 și 14 ani. Sînt copii sub ochii cărora se ridică noi orașe; sînt copii care se bucură pentru fiecare bloc sau școală nouă, pentru fiecare uzină sau fabrică, pentru fiecare nou obiectiv industrial, pentru tot ce reprezintă viața noastră nouă, frumoasă.

Tovarășul Grigore Păunescu de la Direcția Regională C.F.R. este azi invitatul acestei adunări pionierești.

...Mahalalele Griviței, ale Podului Grant, maghernițele mizere, Grivița cu cei 7 000 de muncitori intrați în grevă și sirena care chema la luptă... Cuvintele tovarășului Păunescu evocă crîmpeie din imaginea unei vieți trecute. Ei, pionierii, n-au cunoscut-o decît din amintirile părinților. Ei împărtășesc bucuria copilăriei senine, a minunatelor vacanțe de la munte sau de la mare, a excursiilor în care văd și îndrăgesc chipul nou al țării noastre. Ei cresc o dată cu fericirea, cu bucuria muncii împlinite, cu încrederea pe care o citesc mereu pe chipul părinților.

...Luptele din ianuarie-februarie 1933 ale ceferiștilor și petroliștilor au însemnat o cotitură în mișcarea muncitorească din țara noastră. Pe lîngă revendicări economice, muncitorii conduși de partid au cerut mai ales revendicări de ordin politic. Luptele din februarie 1933 au intrat în istoria mișcării muncitorești internaționale. La București, Ploiești, Galați, Cluj, Pașcani, Moinești, Iași, Bacău, muncitorii, conduși de partid, erau în grevă...

Fericirea noastră de azi o datorăm comuniștilor, o datorăm celor care au luptat pentru ca zilele noastre să fie zile cu soare, pentru ca socialismul să triumfe în țara noastră. O fetiță, Oprea Rodica din clasa a VI-a, recită:

„Partid, sădești în sufletele noastre
Dorința de mai bun, de-nalt
Ne-ndemni să mergem mai departe,
Lumină să sorbim din carte
Și cerul să-l luăm cu-asalt".

E în vocea Rodicăi siguranța, încrederea că lor, copiilor de azi, toate visele li se pot îndeplini pentru că partidul veghează zilele vieții noastre.

Acordurile vesele, optimiste ale unui cîntec la acordeon, aduc cu ele imaginea macaralelor ce se înalță pretutindeni în țara noastră, pînă la cer, aduc bucuria muncii.

Un grup de pionieri, încheind adunarea, rostesc solemn:

„Eu, tînăr pionier, mă angajez
Poporului credința să-i păstrez,
Să-i dărui țării forța mea deplină
În drumul ei deschis înspre lumină.
Și ascultînd de-al comuniștilor îndemn
Să fiu cinstit, destoinic, harnic, bun și demn".

E un legămînt față de cei ce au luptat și s-au jertfit pentru fericirea noastră. E hotărîrea acestor copii de a fi totdeauna gata să dăruiască patriei și poporului nostru întreaga lor forță de muncă.

E. SKIBINSKY

Noul bloc-turn înălțat în fața Uzinelor „Grivița Roșie"

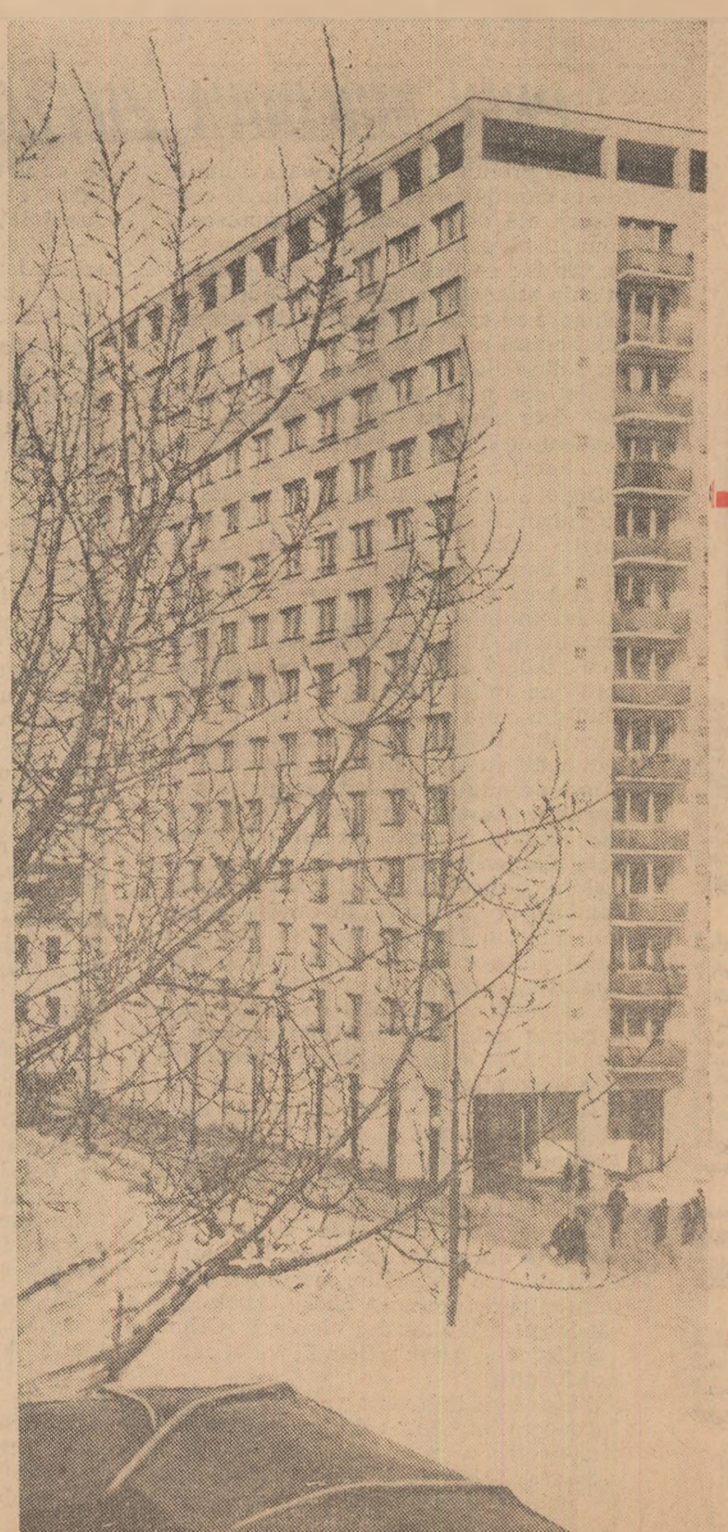

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

Mihai Beniuc

Din cenușa fierbinte

Voi, multietajate case,
Voi n-aveți cum v-aduce-aminte
Bordeiele întunecoase
Ce-au fost pe-aicea mai-nainte.

Și nici copiii de pe stradă,
— Aceștia rumeni, plini la față,
Ce fac la tumbe prin zăpadă, —
N-au apucat cealaltă viață.

Zăpada-i mare și curată,
În case-i cald și e lumină
Și parcă n-a fost niciodată
Decît așa: viața senină.

Dar eu mai am un calendar
De-acum treizeci de ani pe masă
L-am scos afară din sertar
Și umbre-au năvălit în casă.

Zăpada s-a umplut de sînge
Și bubuie mitraliere,
Un trup izbit de glonț se frînge,
Un steg se-nalță cu putere.

Și vuietă prelung sirena
Iar moartea cu chipiu pe frunte
Își poartă printre oameni trena
Și lasă-n urmă pete crunte.

Ce zi cumplită este asta?
E șai' sprezece februar
Din anul cînd izbi năpasta
În om cu pumnul ei barbar.

Jandarmi, bancheri, miniștri, rege,
Lovesc și spintecă urlînd,
Ca brațul muncitor să-l lege,
Să-l pună-n lanțuri mai curînd.

„Vrei libertate, vrei dreptate,
Vrei pîine și nu vrei război?
În temniță le ai pe toate
Cît domnii-s domni, cît sîntem noi!"

Și răpăit uscat de arme
Sublinia cu foc cuvîntul,
Să darme codrul viu, să-i darme
Pe cei ce-n spate duc pămîntul.

Și au clădit cadavre stivă
Și-au înroșit cu sînge neaua,
Să n-aibă piepturi împotrivă,
Să-i stingă muncii-n țară steaua.

Dar soarele-asfințind întinse
Un roșu steag din zare-n zare,
Iar în priviri de moarte stinse
A scris cu flăcări:
„RĂZBUNARE!"

Din jalea vremilor de-atunci
Și din cenușa lor fierbinte
Porniră vajnicii tăi prunci,
Muncitorime, înainte.

Și vechii rînduiri vrăjmașe
I-au rupt pe veci spinarea-n două
Și mîinile lor uriașe
Au ridicat o țară nouă!

Din viața pionierească

1. Orchestra de mandoline a Casei de copii „A. S. Makarenko" din Capitala este un oaspete îndrăgit al serbărilor pionierești.

●

2. Mîine e duminica, aș vrea să citesc ceva interesant...

●

3. Zăpada abundenta din Dumbrava Brașovului prilejuiește multa veselie. Aici își petrec timpul liber iubitorii sporturilor de iarnă.

VOI CE FACEȚI DUMINICA ?

Pionierii din comuna Dedrad

Doriți să aflați cum își petrec pionierii din comuna Dedrad, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, duminicile?

Cu cîtva timp în urmă, în unitate s-a născut ideea organizării unui concurs interesant. Pentru această acțiune s-au pregătit toți pionierii, deoarece reprezentanții fiecărui detașament urmau să fie desemnați chiar în duminica concursului, cu puțin înainte de începere. Concursul a avut ca temă cunoașterea de către copii a marilor realizări ale regimului nostru.

Într-o altă duminică, pionierii din detașamentul 1 s-au gîndit să pregătească o surpriză pentru cei mici. Astfel, au organizat o frumoasă seară de povestiri din basmele lui Ion Creangă. Iar la sfîrșit, școlarii au fost invitați să participe la o întrecere : cine știe mai multe despre cei mai îndrăgiți eroi din basmele lui Ion Creangă !

Adesea, se organizează, duminica, drumeții. Cu ocazia acestora, pionierii din Dedrad au mers în comunele învecinate, Frunzeni, Lunca sau Lueriu. Împreună cu pionierii de aici, au organizat duminici cultural-sportive, concursuri, discuții pe teme literare sau științifice, reuniuni pionierești.

La loc de cinste se află în unitate activitățile sportive. De aceea, în fiecare lună, una din duminici este rezervată acestora. De mult succes se bucură acum, iarna, în rîndurile pionierilor, întrecerile de schi, săniuțe, șah și tenis de masă. Înșiruirea acestor activități interesante, plăcute și utile, pe care le organizează, duminica, pionierii din comuna Dedrad ar putea continua. Noi ne oprim, nu însă înainte de a vă ruga să ne scrieți și voi despre activitățile pe care le organizați duminica cu grupa, detașamentul sau unitatea.

R. BOGDAN

3

CELE MAI FRUMOASE ADUNĂRI

PRIN MOLDOVA ZILELOR NOASTRE

Dragi prieteni, sînt nenumărate unitățile în care pionierii, colectivele de conducere ale detașamentelor organizează adunări pionierești frumoase, interesante. Ele fac ca timpul liber să fie folosit în chip atrăgător și folositor. O astfel de adunare au avut și pionierii detașamentului clasei a VI-a de la Școala de 8 ani nr. 2 din Fălticeni, pe care au intitulat-o „Călătorie prin Moldova zilelor noastre". Iată cum au pregătit și cum s-a desfășurat călătoria lor care a avut loc pe... hartă.

După stabilirea itinerarului pionierii au trecut la... alcătuirea valizei de excursie, adică a bagajului de cunoștințe necesare pentru a putea porni în această călătorie. Cu vreo două săptămîni înainte, cu toții, pionierii detașamentului au fost cuprinși de o adevărată „febră" a călătoriei. Am spus „cu toții" nu întîmplător, ci pentru că nici unul din clasa a VI-a n-a rămas în afara excursiei. **Diferite cărți, ziare, reviste și publicații au fost cercetate. Cele mai interesante noutăți au fost înregistrate de pionieri. Ziarele regionale din Bacău, Iași, Galați, Suceava au furnizat multe date pionierilor.** Încă de la început s-au stabilit „ghizii", adică cei care urmau să-i conducă pe „călători" în diferite orașe. Cei mai buni desenatori au făcut o hartă mare a Moldovei. **Sarcinile s-au împărțit pe grupe. O grupă s-a ocupat de alcătuirea albumului cu vederi, alta a căutat cele mai potrivite cîntece și poezii. Alții s-au îngrijit de pregătirea și ornamentarea sălii etc.** Și acum haideți la drum. Iată, conducătoarea principală a excursiei, pioniera Pintilie Liliana, ne face semn. Să urcăm în mașină. „Călătoria începe cu o plimbare prin orașul nostru", spune Liliana, bucuroasă că le va vorbi prietenilor despre cum va arăta orașul lor în viitor. Din vorbă în vorbă, pe negîndite, mașina a ajuns la granița cu regiunea Bacău. Acolo, nerăbdători așteptau doi pionieri : Grigoroiu Radu și Alionte Dan. Ei vor fi acum conducători.

Mașina se îndreaptă spre Bicaz. Radu începe să vorbească despre neasemuita frumusețe a peisajului, despre lacul care s-a născut nu de mult, despre munca neobosită a oamenilor conduși de partid care au construit hidrocentrala. Și ca să fie și mai convingător, Radu începe să răsfoiască albumul-surpriză care înfățișează aspecte și de la Bicaz.

— Și acum, liniște ! intervine Dan. Pioniera Lucăcescu Virginia vrea să ne recite o poezie despre hidrocentrală. S-o ascultăm...

Pregătindu-se pentru adunare, pionierii au învățat două cîntece și cinci poezii despre patrie și partid.

Mașina zboară din nou pe șoseaua asfaltată spre Bacău ,Onești. Radu și Dan s-au așezat liniștiți pe bancă. O pionieră este acum gazdă. Ajunși la Bacău, ea îi invită pe colegi la plimbare prin oraș. Iată teatrul, noile blocuri și magazine, întreprinderi. Pioniera vorbește cu însuflețire. Deodată, se aude un zgomot curios. În același timp, de undeva, de sus, se lasă o scară.

— Repede, urcați-vă, strigă din „elicopter" un băiețel. Direcția — Onești ! se adresează el pilotului.

Și iată-i pe toți în „elicopter". Grimberg Daniela, cu vocea ei plăcută, cîntă „Onești, Onești"... Se zărește și tînărul oraș al petrochimiștilor, Combinatul chimic de la Borzești. Pionierul-ghid spune oaspeților un lucru interesant : aici constructorii au reușit să dea în 1962 sute de apartamente muncitorilor, iar cu ajutorul cofrajelor glisante, au ridicat 400 de apartamente în mai puțin de 40 de zile.

Fluierul trenului i-a făcut pe toți să se grăbească. Drumul spre Galați și apoi spre Brăila se anunța la fel de interesant. Portul, Uzina mecanică, Uzina de tablă subțire, Șantierul naval, Întreprinderea de valorificare a stufului din Brăila, Fabrica de plăci aglomerate, toate au stîrnit interesul viu al pionierilor. Cîntecele și poeziile despre viața nouă a patriei, despre partid i-au însoțit și ele mereu pe tinerii excursioniști.

Călătoria a luat sfîrșit. Au fost în multe orașe, s-au oprit în uzine, în școli, teatre, locuințe muncitorești. Au aflat cu prilejul acesta lucruri noi despre realizările oamenilor muncii conduși de partid. Și acum, dragi prieteni, **așteptăm să ne scrieți și voi despre felul cum organizați și desfășurați adunările voastre pionierești.**

E. TOFAN

JOC

Leapșa pe schiuri

Jocul poate fi organizat pe un loc plat sau pe un loc accidentat. Prin tragere la sorți se stabilește pionierul care va prinde primul. După aceea, toți ceilalți participanți se răspîndesc, fugind din calea celui care prinde. Cînd pionierul care prinde reușește să atingă cu mîna pe unul din pionierii care fug, el intră în rîndul celorlalți participanți, iar cel care a fost atins ia locul și aleargă să prindă pe ceilalți. Jocul continuă pînă cînd toți participanții au fost cel puțin o dată prinși sau se fixează de la început durata lui în minute (3—5 minute). Se poate stabili și un clasament, declarîndu-se cîștigător pionierul care a fost prins de cel mai puține ori. Regula principală a acestui joc este aceea că pionierul care prinde n-are voie să-l calce pe schiuri pe cel după care aleargă. De asemenea, nu este voie să depășească limitele terenului de joc, în cazul cînd acesta a fost delimitat.

Desen : ROTH MAGDA

Florile bucuriei

E ora 9. Mai sînt cîteva minute și 2 084 trebuie să intre în stație. Dar iată că pe peron și-au făcut apariția cîțiva pionieri. Cravatele roșii, se vede că sînt proaspăt călcate, le îmbujorează și mai mult obrajii.

— Așteaptă vreo delegație, șoptește cineva tovarășei sale.

O delegație. Da, poate fi socotit și așa. O delegație întîmpină o altă... delegație!

Aceasta nu s-a întîmplat, dragi cititori, nici astăzi, nici ieri, se va întîmpla însă negreșit peste cîteva zile, adică în dimineața zilei de 16 februarie 1963. Atunci, detașamentul claselor a V-a de la Școala medie din Sebeș va trimite o grupă de pionieri care, în numele lor, al unității, vor înmîna flori, și îi vor felicita pe mecanicul de pe locomotivă, pe fochist, întregul personal ceferist.

Pionierii știu că luptele din ianuarie-februarie 1933 ale ceferiștilor și petroliștilor au fost îndreptate împotriva exploatării capitaliste, împotriva înfeudării țării de către imperialiști, împotriva fascismului și a pregătirii războiului antisovietic. Ei știu că astăzi, muncitorii ceferiști, petroliști, alături de întregul nostru popor muncitor construiesc socialismul, fac viața oamenilor mai bună. Ei, pionierii, viitorii muncitori, colectiviștii și intelectualii de mîine, mulțumesc partidului pentru copilăria lor fericită. Luptele din ianuarie-februarie 1933 au fost un moment de cotitură în istoria partidului nostru, a întregii mișcări muncitorești din Romînia. Luptele de ieri au adus fericirea de azi.

In ziua de 16 februarie... Pionierii Suciu Dumitru, Labonțiu Florentin, Chirilă Marcela, Trușan Elisabeta, Wagner Hantz, Leica Dumitru stau lîngă locomotivă și privesc. Trenul pornește încet, pufăind. De la fereastră, mecanicul le face semne vesele. Intr-o mînă ține florile lor, simbol al bucuriei pentru vremurile noastre de astăzi, pentru viața noastră fericită.

GETA COSTIN

Însemnări dintr-o școală

Colegii

Jucînd în campionatul Școlii de 8 ani nr. 146, clasa a VII-a era hotărîtă să învingă. Și iată, veni și golul victoriei! Dar din echipa adversă se auziră glasuri:

— Un jucător străin pe teren!

Arbitrul interveni. Opri meciul și controlă efectivul echipei clasei a VII-a. Intr-adevăr, aici juca un băiat din clasa... a V-a! Nu pentru întîia oară echipa clasei a VII-a avea „greutăți". Bunăoară, unul din cei mai buni jucători, Nicolae Ion, nu putea apărea pe teren fiindcă avea note slabe. Acum, lipsind un alt jucător, îl înlocuiau cu un băiat din altă clasă...

Îndată după meci, pionierii au discutat și au hotărît că, într-adevăr, nu procedaseră de loc strălucit. Firesc ar fi ca onoarea detașamentului să fie apărată de pionierii claselor respective — și aceasta nu numai la sport, ci mai ales la învățătură! Așa s-a și întîmplat. Echipa se pregătește pentru „noul sezon", iar Nicolae Ion, care datorită ajutorului colegilor învață acum mai bine, va putea să-și reia locul în formație.

Vioara

Concurs „Drumeții veseli". Tema: „Drumețind prin București". Reprezentanții Școlii de 8 ani nr. 146 se întrec cu aceia ai Școlii de 8 ani nr. 70. Copiii au citit și cărți despre București, l-au străbătut cu autocarul, au vizitat mari întreprinderi, edificii de cultură. Pionierii de la Școala nr. 146 au povestit foarte frumos cele văzute și aflate. Ei au cîștigat concursul. Între obiectele primite ca premiu, era și o vioară. Nici unul dintre cei cinci concurenți învingători nu avea preocupări legate de muzică. O carte o pui în bibliotecă, un tablou, pe perete. Dar cu vioara, cum procedezi? Vioara, obținută ca premiu, va folosi unei colege, pioniera Brandt Letiția, care iubește muzica. Letiția e în orchestra școlii, are aptitudini. Vioara va cînta pentru toți!

Meșterii

Dacă aparatul de radio ți s-a stricat, Baroncea Traian și colegii lui de la Școala de 8 ani nr. 146 ți-l pot repara foarte repede și cu multă dibăcie. S-ar putea ca după aceea să și cînte... În orice caz, ei au multă bunăvoință! Pentru unii, o bucată de tablă nu e nimic altceva decît o bucată de tablă, dar pentru ei este un material. O privesc cu ochii meșterului; din ea se poate face și un colțar, și o balama, și un suport... În mîinile lor, cleștele, ciocanul, dalta și pila sînt ca niște baghete magice: repară, meșteresc și dau la iveală tot felul de jucării sau obiecte folositoare. Vor ei să-și construiască și un radio... Și-au făcut chiar un mic atelier, cu sculele necesare. Acolo își petrec cu folos o parte din timpul liber. Cineva spunea că „meșterii" ar putea să-și arate îndemînarea și la școală, unde, împreună cu ceilalți colegi, să contribuie la întreținerea mobilierului... E o idee bună, sperăm că o vor aplica în practică. Cînd lucrezi pentru tine, cu mîinile tale, un obiect oarecare, e foarte bine. Cînd însă acest lucru e destinat să folosească tuturor, e cu atît mai frumos!

SANDU ALEXANDRU

„Meșterii..."

La vioara, Brandt Letiția.

Nicolae Ion, fotbalistul.

Ne pregătim pentru distincții

O ZI PLĂCUTĂ

Iarna aceasta bogata-n zăpadă ne-a oferit multe bucurii. Una dintre acestea e și concursul de săniuțe pe care l-am avut nu de mult. În curtea școlii sînt adunate multe, multe sănii. Pionierii claselor a V-a, a VI-a și a VII-a așteaptă nerabdători plecarea. Iată-l și pe tovarășul profesor care ne va însoți. Veseli și bucuroși ne luăm săniuțele și ne îndreptăm spre dealul de la marginea satului. Care mai de care ne lăudam:

— Să vedeți cît de repede merge sania mea.

— Și a mea...

— O să vedem acolo, ne răspunde tovarășul profesor. Dar iată că am și ajuns. Ne așezăm pe sănii, primim startul și pornim. Săniile noastre zboară la vale de parcă ar fi prins aripi. Totul e cuprins de veselie. Și zăpada parcă se bucură cu noi. Pe sania mea l-am luat și pe Moldovan Ion, colegul meu. Dar cu puțin înainte de a ajunge la poalele dealului... zdup, sania noastră, face împreună cu noi cîteva tumbe în zăpada moale și afînată. Ca noi au mai pățit și alți pionieri în ziua aceea. Ne-am ridicat însă repede și am pornit mai veseli spre vîrful dealului.

RUSU VASILE
cl. a VI-a
Școala de 8 ani,
comuna Chinza,
raionul Năsăud

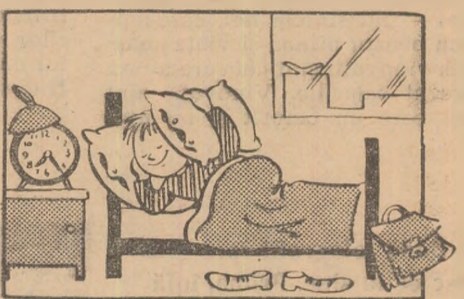
Invățăm cîntece noi

Clinchetul clopoțelului a anunțat sfîrșitul ultimei ore de clasă. Nimeni însă nu se pregătește de plecare. Veseli, ne adunăm într-o sală mare și pînă vine tovarășul profesor de muzică discutăm ce cîntece noi să învățăm. Uneori mai repetăm din cîntecele învățate cu cîteva zile mai înainte. Așa e în școala noastră. Pionierii îndrăgesc mult cîntecul și veselia.

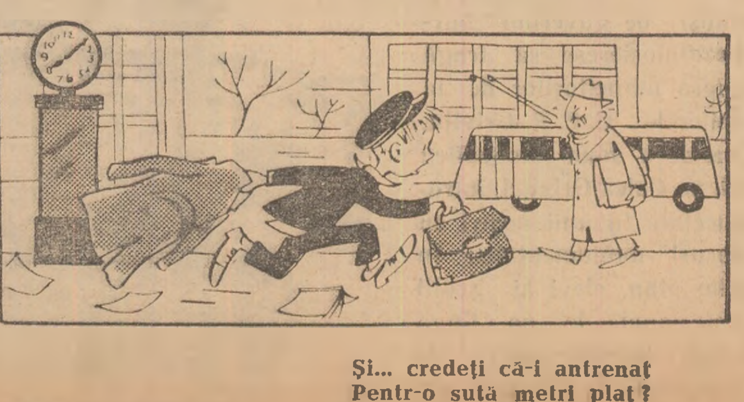
Dar iată-l și pe tovarășul profesor. Îl primim bucuroși și ne deschidem caietele pentru scrierea textului nou. Astăzi învățăm cîntecul „Te cînt partid". Îl învățăm repede pentru că ne place. Și cu fiecare săptămînă ce trece, numărul cîntecelor noi învățate crește. Sătenii din comună cunosc dragostea noastră pentru cîntece și ne ascultă cu plăcere de fiecare dată cînd îi invităm la serbările pe care le organizăm.

IVĂNEȚ MARIA
Școala de 8 ani,
comuna Gruiu,
raionul Răcari

LENEȘUL... MAI MULT ALEARGĂ!

Bate ceasul tic, tic, tic,
Însă el „mai stă un pic"
Are lene cu tipic.

Și... credeți că-i antrenat
Pentr-o sută metri plat?
Nu! E doar întîrziat!

Desene de BURSCHI

File de ISTORIE

1933 — 30 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști — 1963

(IV)

Soldații, în număr covîrșitor și bine înarmați față de muncitori care n-aveau alte arme de luptă decît voința lor fermă și credința nestrămutată în dreptatea cauzei lor, izbutiseră să pătrundă în curte. Însă avîntul de luptă al muncitorilor n-a putut fi înfrînt. În timp ce erau înconjurați de soldați, străpunși de baionete, loviți cu patul puștilor, tîrîți spre poartă și aruncați în camioanele dinainte pregătite, ei continuau să strige lozinci de luptă: „Jos asasinii muncitorimii!", „Nu ne e frică de moarte!" Era strigătul de ură și de revoltă al muncitorilor...

*

Bilanțul de sînge al fiorosului măcel nu poate fi încheiat, pentru că autoritățile au transportat cadavrele spre crematoriu pentru a șterge orice urmă a acestei noi crime comise împotriva muncitorilor.

Sute de muncitori au fost arestați, schingiuiți. Li s-au înscenat procese monstruoase. În timpul proceselor intentate conducătorilor luptelor din februarie de la București și Craiova, acuzații au devenit acuzatori ai regimului burghezo-moșieresc. Din boxa acuzaților, vorbind în numele partidului și al clasei muncitoare, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej nu s-a apărat, ci a acuzat: „Vinovații — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — nu sîntem noi, care luptăm pentru pîinea și viața noastră, vinovații sînt cei care ne-au scăzut salariile. Vinovații sînt cei care au omorît și au ajutat la săvîrșirea omorului... vinovată e ordinea capitalistă care aduce foamete, șomaj, teroare și moarte..."

În ciuda faptului că întreaga desfășurare a proceselor a demonstrat în chip neîndoielnic nevinovăția acuzaților, ei au fost condamnați la pedepse însumînd sute de ani de muncă silnică și închisoare.

Manifestările de solidaritate a muncitorilor din toate ramurile industriei, a maselor de cele mai felurite categorii sociale, subliniau stima pe care o cîștigase muncitorimea ceferistă și arăta creșterea autorității sale politice.

Luptele muncitorilor ceferiști și petroliști din 1933 au avut un puternic ecou și în rîndul oamenilor muncii din străinătate. Numeroase articole din presă, scrisori, telegrame ale oamenilor muncii din diferite țări, și în primul rînd ale oamenilor sovietici, au arătat impresionante mărturii de solidaritate cu luptele ceferiștilor, văzînd în aceste lupte un bun al mișcării muncitorești internaționale.

„Fiind prima mare ridicare a proletariatului împotriva fascismului pe plan internațional după instaurarea hitlerismului în Germania, a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — luptele muncitorești din ianuarie-februarie 1933 au dus la creșterea prestigiului internațional al clasei muncitoare din țara noastră".

*

Au trecut 30 de ani de atunci, de la eroicele lupte ale muncitorilor din 1933...

Cu un trecut glorios de luptă, Grivița de azi, Grivița socialistă are istoria ei proprie din anii de după eliberare. În anii puterii populare, au fost reconstruite din temelii vechile ateliere, uzina și-a schimbat înfățișarea, au fost înălțate noi hale, au fost înlocuite în mare măsură utilajele și mașinile vechi, au fost înălțate edificii moderne pentru nevoile social-culturale ale muncitorilor.

Ca și în întreaga țară, la Grivița răsună astăzi voios ritmul muncii entuziaste. Avîntat în lupta întregului popor pentru desăvîrșirea construcției socialiste, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de aci își aduce prinosul de recunoștință eroilor clasei muncitoare, contribuie la consolidarea cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, la dezvoltarea patriei socialiste.

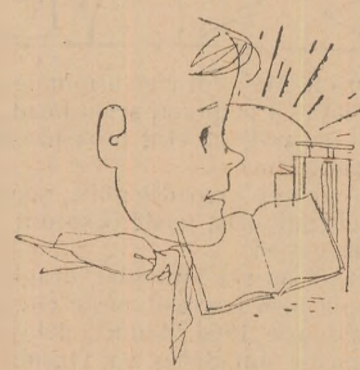
Prof. T. RADU

CÎNTEC NOU LA GRIVIȚA

Am trecut zilele acestea pe acolo, pe strada cu numire istorică...

Era la ora cînd ninsoarea străzii se cufunda în întuneric, lăsînd loc clipelor în care înfloreau puzderie de lumini în ferestrele apartamentelor. Sus, lîngă cerul țintuit cu stele.

M-am oprit o clipă în loc. De undeva, de la club, se auzeau răsunînd în liniștea serii cîntece de vioară. Am urcat repede treptele. Cu viorile prinse sub bărbie, fii ai ceferiștilor, copii cu cravată roșie la gît, mînuiau sub grija atentă a profesorului arcușurile, adunau pe strunele instrumentelor puse la dispoziția lor, melodii pline de farmec. Enescu, Ciprian Porumbescu...

Mînuiau cu vigoare arcușurile, cîntau copilăria lor fericită!

Era la ora cînd, pe aceeași Cale a Griviței, înfrumusețată în anii noștri cu blocuri monumentale, într-o altă clădire, Pavel Aurelian și Olinici Viorel, elevi ai școlii profesionale de pe lîngă uzină, înscriau clipele în cadența versurilor. Aplecați asupra caietelor, adunau în foile cu linii paralele, ca în portative, buchete de stihuri — stîngace, dar pline de căldură — închinate muncitorilor care au luptat lîngă zidurile Griviței de demult...

Ca și tinerii poeți ce-și scriau cu emoție versurile, mi i-am închipuit aievea, neînfricați în fața baionetelor. Nu-i știam, deslușeam fețele în pîlpîirea slabă a focurilor aprinse în curtea Atelierelor, în acea noapte grea de februarie. Îi vedeam aievea pe ei, pe comuniști, pe luptătorii Griviței eroice!...

La Grivița, ca și în întreaga țară, e lumină acum. Dar știm — cîntecul luminos de astăzi a izvorît o dată cu sunetul sirenei încălzită de palmele lui Roaită!

E visul comuniștilor întrupat în faptă!

Se aprind acum în fiecare seară luminile peste paginile celor șaizeci de mii de volume ale bibliotecii frecventată deopotrivă de cazangii și ingineri, de strungari și sudori. E lucru firesc că sute de tineri au îndrăgit literatura, știința și tehnica, că și-au prins la piept insigna de prieten al cuvîntului tipărit. Că aproape patru mii de muncitori frecventează cursurile de ridicare a calificării profesionale, sute urmează școala medie, la seral sau fără frecvență, iar alții sînt studenți, îndeosebi la Politehnică. De altfel, în rîndurile inginerilor din uzină nu sînt puțini aceia care mai întîi au fost strungari sau cazangii, aci, la Grivița. Aurel Aldea, Vasile Eugen, Alexandru Iliescu...

Aceeași dragoste de învățătură am văzut-o și la cei [illegible] tineri fii ai Griviței — schimbul de mîine al muncitorilor. La Foia Nicolae și Petre Ion, viitori sudori, la Tonescu Gheorghe, viitor cazangiu, la Bică Ion și Duță Gheorghe, viitori strungari, la cei doi elevi care poartă în servietă, lîngă cărțile de școală, caietele cu stihuri dăltuite de ei în serile pline de lumină și liniște.

Ei și toți ceilalți elevi, se pregătesc temeinic, să merite marea cinste de a lucra în uzina cu vechi tradiții revoluționare, „Grivița Roșie!"

AL. DINU IFRIM

CIFRE ȘI FAPTE

Din anul 1949 și pînă în prezent, la Uzinele „Grivița Roșie" s-au cheltuit pentru asigurări sociale mai mult de 40 de milioane lei. În același timp, 14 000 de muncitori de aici au primit bilete pentru odihnă și tratament în stațiunile balneo-climaterice. În ultimii 10 ani, salariul mediu al fiecărui muncitor de la „Grivița Roșie" a crescut cu 107 la sută, iar față de anul 1948 cu 161 la sută. O mare dezvoltare cunoaște în anii din urmă, construcțiile de locuințe în cartierul ceferiștilor bucureșteni. Astfel, numai în ultimii doi ani peste 380 de muncitori de la Uzinele „Grivița Roșie" s-au mutat în locuințe noi.

*

În ultimii ani au fost construite și date în folosință muncitorilor petroliști aproape 7 000 de apartamente în blocuri de locuințe și peste 31 500 de muncitori au primit locuri în clădirile construite pentru nefamiliști. Numai în anul 1962, petroliștii au primit peste 1 400 de apartamente și peste 650 de muncitori au primit locuri în clădiri pentru nefamiliști.

*

Pentru muncitorii petroliști funcționează 50 de cluburi și săli de spectacole cu peste 10 000 de locuri, 60 de stații de radioamplificare, zeci de cinematografe, cluburi sportive, stadioane.

FAȚĂ în FAȚĂ

Două fotografii care grăiesc de la sine. Prima, înfățișează un aspect din februarie 1933: autocamioane încărcate cu soldați trimiși de guvernul burghezo-moșieresc să tragă asupra muncitorilor de la Atelierele C. F. R.-Grivița. Cea de a doua fotografie: azi, pe Calea Griviței, înfrumusețată în anii noștri cu blocuri monumentale; în prim plan, elevi ai școlii profesionale de pe lîngă uzină, viitoare cadre de muncitori ale Griviței socialiste.

DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA • DE LA O SĂPTĂMÎNA LA ALTA • DE LA O SAPTĂMINA

MIRNÎI — Convoiul sovietic de autotractoare și sănii care se îndreaptă spre regiunea polului geomagnetic și a polului frigului al Pămîntului, a ajuns la stația intracontinentală antarctică Komsomolskaia, situată la o altitudine de 3 500 m deasupra nivelului mării. Cele cinci puternice autotractoare care remorchează sănii cu echipamentul expediției au parcurs în două săptămîni distanța de 870 km de la observatorul sud-polar Mirnîi la Komsomolskaia. După un scurt popas, exploratorii polari își vor continua drumul spre sud, spre stația intercontinentală Vostok.

BAGDAD — Agențiile de presă au anunțat că în zorii zilei de 8 februarie în Irak s-a produs o lovitură de stat. Fostul prim-ministru al Irakului, Abdel Kerim Kassem a fost împușcat. Potrivit agenției France Presse, „Consiliul național al revoluției irakiene" a dat publicității un comunicat, după preluarea puterii de către un grup de ofițeri ai armatei irakiene, în care a declarat că „sarcina sa este realizarea adevăratelor țeluri ale revoluției din 14 iulie 1958" (dată cînd, printr-o lovitură de stat, a fost răsturnat vechiul regim monarhic — n.n.). Referindu-se la postul de radio Bagdad, agenția Reuter a transmis că Consiliul Național al revoluției irakiene l-a numit pe Abdel Salam Muhamed Aref în funcția de președinte, iar pe generalul de brigadă Ahmed Hassan el Bakr — ca prim-ministru al Republicii Irak.

SAIGON — Potrivit relatărilor corespondentului agenției France Presse, în ultimele zile, în Vietnamul de Sud au avut loc mai multe ciocniri între forțele patriotice și trupele diemiste. Astfel, în dimineața zilei de 3 februarie, partizanii sud-vietnamezi au lansat un atac împotriva avanpostului diemist din provincia Chuong Thien. Diemiștii au chemat în ajutor aviația. Pierderile forțelor diemiste au fost cifrate la 16 morți, printre care doi aviatori americani și mai mulți răniți. Au fost capturate mai multe arme.

LEOPOLDVILLE — După cum relatează agențiile occidentale de presă, secesionistul Chombe, după ce a părăsit în secret Katanga ducîndu-se într-o mică localitate din Angola, unde a luat legătura cu mercenari katanghezi fugiți în urma acțiunilor forțelor O.N.U. în Congo, a plecat în Europa, în vederea continuării acțiunilor sale secesioniste.

DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA • DE LA O SĂPTĂMÎNA LA ALTA • DE LA O SAPTAMINA

ÎN VIZITĂ LA CASA MUZEU

E o căsuță modestă, țărănească aproape, așezată la marginea orașului și înconjurată din toate părțile de pomi roditori. La intrare, pe o placă, sînt dăltuite cuvintele: *Casa memorială Ilie Pintilie*. Aproape zilnic vin aici zeci de oameni ai muncii din orașul Iași și din împrejurimi — muncitori, colectiviști, […]ași, școlari — să viziteze casa în care a trăit neînfricatul luptător comunist Ilie Pintilie, să cunoască și să învețe din pilduitoarea sa viață și activitate revoluționară.

...Lîngă portiță s-a oprit un grup de copii. Sînt vreo 35 de pionieri de la Școala de 8 ani nr. 14 din Iași, care au venit să viziteze casa-muzeu. Utemista Eugenia Hammrich, muzeografa, îi conduce prin încăperi, le explică momente din viața și activitatea revoluționară a comunistului erou. În camere se află expuse documente, imagini ce înfățișează momente din copilăria lui Ilie Pintilie, macheta turnătoriei de la Atelierele C.F.R.-Nicolina unde a lucrat, imagini care vorbesc despre activitatea sa revoluționară în perioada luptelor ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933. Iată și o altă cameră dedicată vieții comuniștilor în închisoarea Doftana. Într-o vitrină, se află niște haine învărgate, zdrențuite, purtate în închisoare de Ilie Pintilie. Alături, cătușele, lanțurile cu care a fost legat. Alte imagini înfățișează închisoarea după cutremur, sub ruinele căreia a fost ucis Ilie Pintilie. Copiii privesc totul în tăcere, cu emoție și respect. Pe fețele lor citești recunoștința adîncă, dragostea fierbinte pe care o poartă luptei neînfricate dusă de comuniști, pentru ca ei să se bucure astăzi cu adevărat de copilărie.

Vizita s-a terminat. În rînd, doi cîte doi, pionierii părăsesc casa muzeu. Unii se îndreaptă spre casă, alții spre școală. Dar și Turbatu Angela și Nistor Ana și toți ceilalți pionieri păstrează în inimi imagini de neuitat, căci vizita la Casa memorială „Ilie Pintilie" a constituit pentru fiecare o adevărată lecție despre istoria luptei partidului, a comuniștilor pentru înfăptuirea celor mai înalte idealuri ale poporului nostru.

ANDREI MIRCEA

MICHEL BONNARD II

Povestire de ȘTEFAN ZAIDES
Desene de PUIU MANU

Rezumatul capitolelor precedente

Într-un port francez docherii greviști duc o luptă dîrză — sub conducerea comuniștilor — pentru apărarea drepturilor lor. Michel Bonnard II — un copil de 14 ani, al cărui tată conduce lupta greviștilor — descoperă ticăloșia armatorului Barrone: acesta descărca vasele sale la un chei părăsit, cu ajutorul spărgătorilor de grevă. Michel, deși arestat de un polițist pus pe urmele sale de către Barrone reușește totuși să-i anunțe pe greviști despre ticăloșia patronului! La cheiul vechi sosesc greviștii. Ei il obligă pe Barrone să-i alunge pe spărgătorii de grevă și să accepte mărirea salariilor docherilor.

ATLASUL PIONIERULUI

JAPONIA

Japonia se cheamă în limba țării — Nippon. Este una din țările — foarte puține la număr — în care mai domnesc împărați. Suprafața — 370 000 km². Populația — 94 500 000 de locuitori. Orașe: TOKIO (capitala imperiului) — 10 000 000 de locuitori, OSAKA — 2,5 milioane de locuitori, NAGOYA — 1,3 milioane de locuitori, HIROSHIMA — 360 000 de locuitori, NAGASAKI — 335 000 de locuitori.

Ghidurile turistice prezintă Japonia prin niște fotografii colorate înfățișînd silueta zveltă, avîntată a muntelui Fuji-Yama, tinere japoneze — ca niște păpuși — în rochii lungi, cu mîneci largi (kimonouri), ceainării minuscule, patriarhale și, totul... scufundat în zăpada vișinilor în floare.

Pe vizitatorul străin însă, care pășește pe pămîntul străvechi al Japoniei, nu-l va izbi înfățișarea pașnicelor ceainării minuscule, ci fațadele sfidătoare ale băncilor și concernelor. In Japonia de azi, încurajați de imperialiștii americani, s-au ridicat iarăși, și s-au întărit, imperialiștii japonezi, cei care au adus atîta rău oamenilor simpli, tîrînd țara în bezna celui de-al doilea război mondial.

Capitala țării este Tokio. Există de fapt două Tokio-uri: cel al zgîrie-norilor și cel al cocioabelor. Tokio-ul zgîrie-norilor e partea centrală a orașului, vestita Ghinza, cu uriașe clădiri moderne din beton și sticlă. Aci sînt instalate administrațiile puternicelor firme capitaliste, restaurante ultraluxoase, marile magazine cu rafturile arhipline dar cu clienți — din pricina prețurilor mari — foarte puțini.

Contrastele Tokio-ului se ivesc la tot pasul. Cum părăsești centrul, pătrunzi în lumea mizeră a sutelor și sutelor de mii de năpăstuiți: țărani ruinați sosiți la oraș, miile de mineri șomeri, concediați și sosiți la Tokio în căutare de lucru. În fiece an, populația orașului crește cu un sfert de milion, ceea ce agravează și mai mult criza de locuințe.

Tokioul reprezintă Japonia. Aceeași risipă de lux vei întîlni în centrul tuturor orașelor japoneze — și aceeași mizerie neagră vei întîlni în periferiile orașelor japoneze—în cartierele de colibe ale celor ce muncesc. Hrana țăranului japonez — agricultor sau pescar — e aceeași: un pumn de orez, o ciosvîrtă de pește! Încolo — mizeria cea mai cruntă. Adeseori, ca în atîtea alte țări capitaliste, de pe masa omului sărac lipsește și pumnul de orez, țăranii japonezi fiind foarte adesea în situația disperată de a-și vinde copiii pe un sac-doi de orez!

Dar oamenii muncii din Japonia luptă pentru o viață mai bună, pentru pace.

Japonia e prima țară din lume care a simțit grozăvia bombardamentului atomic — în toamna lui 1945 orașele Hiroshima și Nagasaki fiind distruse de bombele atomice americane.

Azi, pe teritoriul Japoniei se află peste 200 de baze și obiective militare americane.

Poporul de multe milioane al Japoniei, poporul simplu, muncitor, luptă cu deosebită forță pentru pace. Sînt grăitoare în acest sens, rîndurile scrise de un gazetar care, în decembrie 1962, a vizitat Japonia: „...Conflictele de clasă și lupta politică fac parte integrantă din peisajul Tokio-ului. Numai într-o singură zi am văzut o grevă a minerilor, o demonstrație împotriva bazelor americane, mitinguri care cereau încetarea tratativelor dintre Japonia și Coreea de Sud — țară a teroarei și închisorilor". Aceeași situație domnește în întreaga țară.

Muncitorii, toți cei asupriți din „țara vișinilor în floare" — cum i se mai spune Japoniei — își apără dreptul la viață, la un viitor fericit, care, oricum, va aparține poporului simplu, din fabrici, uzine și de pe ogoare.

ȘT. Z

În întîmpinarea alegerilor

În toate comunele și orașele raionale ale patriei noastre au loc în aceste zile numeroase manifestări culturale consacrate alegerilor de la 3 martie, la care-și dau concursul și formațiile artistice pionierești.

Pe scena căminului — artiștii școlii

De curînd, în sala căminului cultural a avut loc o adunare populară. Cu acest prilej, tovarășul Vasile Grecu, profesor la școala noastră, a vorbit despre realizările înfăptuite în comună în anii puterii populare. Apoi, pe scena căminului am urcat noi, pionierii, pentru a prezenta un program artistic. Am interpretat cîntece, am recitat versuri despre partid, despre patria noastră socialistă, despre munca în gospodăria colectivă, despre viața luminoasă a copiilor. În încheiere, am prezentat piesa „Conu Leonida față cu reacțiunea" interpretată de micii artiști amatori ai școlii. Părinții și frații noștri mai mari, prezenți în sală, au răsplătit cu vii aplauze spectacolul prezentat de noi.

MĂRGĂRIT GHEORGHE
Școala de 8 ani, Bănești, raionul Cîmpina

Iar e țara-n sărbătoare

Așa se intitulează programul brigăzii artistice de agitație din școala noastră prezentat nu de mult, în fața colectiviștilor din comuna. Prin cîntece și versuri, membrii brigăzii au făcut cunoscute spectatorilor munca plină de rod a colectiviștilor din cele două gospodării, ca și realizările cultural-sociale înfăptuite în ultimii ani, cu sprijinul deputaților, printre care se numără construirea unui dispensar medical, introducerea luminii electrice, acțiuni de gospodărire și înfrumusețare a comunei etc. Pentru reușita programului artistic al brigăzii merită să fie lăudați elevii Țone Petrișor, Țancu Victoria, Trifu Florica și alții.

CONSTANTIN ION
cl. a VI-a A, Școala de 8 ani nr. 1, comuna Coteana, raionul Slatina

ȘTIINȚĂ și TEHNICĂ

Ciclotronul și tainele nucleului atomic

Cu cinci ani în urmă, în ianuarie 1958, a fost pus în funcțiune ciclotronul Institutului de fizică atomică al Academiei R.P.R., primul accelerator de particule încărcate din țara noastră. Această instalație complexă a fost livrată — împreună cu reactorul atomic de 2 000 de kw instalat tot la Institutul de fizică atomică — de Uniunea Sovietică în cadrul ajutorului acordat de către U.R.S.S. țărilor de democrație populară în vederea dezvoltării bazelor proprii de cercetări nucleare.

Ciclotronul este destinat accelerării particulelor încărcate — cum ar fi protonii, deuteronii, helionii etc, — adică a nucleelor de hidrogen, hidrogen greu, și heliu. După ce au părăsit sursa, particulele încep — sub acțiunea unor puternice cîmpuri electrice și magnetice — o mișcare de-a lungul unei spirale. La fiecare rotație viteza (energia) particulelor crește și la sfîrșitul ciclului de accelerare, după circa 130—140 de ture,ea atinge cifra impresionantă de peste 40 000 de km pe secundă ! Numărul particulelor antrenate în procesul de accelerare este de circa un milion de miliarde pe secundă. În numai 7 milionimi de secundă, după o horă amețitoare, ele — în cazul particulelor alfa — ajung la energia de 25 milioane electronvolți[1]) corespunzătoare vitezei de mai sus.

După aceasta, particulele accelerate sînt îndreptate spre o substanță „țintă" și, dispunînd de viteze colosale, pătrund în interiorul acesteia, se apropie de nucleele atomice și, interacționînd cu ele, declanșează reacții nucleare. Studiul acestor reacții ne furnizează informații prețioase asupra structurii nucleelor atomice.

În timpul celor cinci ani de funcționare oamenii de știință din R.P.R. cu ajutorul ciclotronului au realizat o serie de cercetări de fizică experimentală în urma cărora s-au obținut informații prețioase asupra studierii nucleului atomic, asupra felului în care se desfășoară reacțiile nucleare și altele. Se cunoaște marea importanța pe care o reprezintă izotopii radioactivi pentru cercetarea științifică și producție. Cu ajutorul lor, oamenii de știință pătrund în tainele fenomenelor ce se desfășoară în organismul plantelor și animalelor, stabilesc într-un mod mult mai precis diagnosticul unor boli, „văd" defectele de turnare din interiorul unor piese uriașe etc. Asemenea izotopi radioactivi se obțin și cu ajutorul ciclotronului de la I.F.A. instalație la care lucrătorii institutului execută lucrări ce contribuie la dezlegarea tainelor nucleului atomic și la folosirea pașnică a energiei atomice.

TAUTH TEODOR
Cercetător principal la I.F.A.

1) = este o unitate de măsurare a energiei folosită în fizica experimentală.

LA MUZEUL CĂILOR FERATE

Lung și greu a fost drumul parcurs de tehnica feroviară. Vă puteți da seama de aceasta vizitînd Muzeul căilor ferate din București. Iată macheta primului tren din țara noastră, reprodus cu toate amănuntele deși mult micșorat. Acest tren a circulat pe la sfîrșitul secolului trecut pe linia București-Filaret-Giurgiu. Cu locomotiva lui numită Călugăreni (expusă în original în curtea muzeului) și cu cele trei vagoane remorcate, trenul de atunci totaliza o lungime egală cu aceea a unei locomotive cu abur actuale.

Dar epoca locomotivelor cu abur a început să apună. Astăzi, pe rețeaua C.F.R. circulă puternice locomotive Diesel fabricate în țară. Construirea locomotivelor Diesel electrice de către industria noastră socialistă este un nou succes pe drumul îndeplinirii sarcinii trasate de partid privind modernizarea transporturilor pe calea ferată.

Evoluția șinelor este marcată prin unele momente caracteristice — de la șinele de lemn din vechile mine și pînă la cele mai rezistente de astăzi, de oțel, care sînt sudate în bucăți de sute de metri. Există în muzeu o machetă foarte interesantă: este reproducerea ingeniosului sistem de macaz de lemn găsit în minele de la Brad, din Transilvania și datînd cel puțin din secolul XVI.

În muzeu vedem că la începutul căilor ferate, vagoanele semănau mai mult cu niște lăzi montate pe roți; pentru a se apăra de soare și de ploaie, călătorii aveau grijă să se înarmeze cu umbrele. Cîtă deosebire este între aceste „cutii" în care călătoreau bunicii noștri și modernele și spațioasele vagoane de călători care circulă astăzi pe calea ferată. De anul trecut, pe rețeaua noastră feroviară circulă și vagoane cu etaj, fiecare cu o capacitate de peste 400 de locuri.

„Cale liberă" înseamnă circulație sigură. Cum se realiza acest lucru acum un secol și jumătate? Ne lămurește o gravură din acele timpuri în care vedem cum un călăreț aleargă înaintea trenului, sunînd dintr-o trompetă și fluturînd un steag larg desfășurat. Parcă vrea să spună: „Păzea — că vine balaurul de foc !" În vremea noastră calea liberă se asigură prin lumini colorate sau sclipitoare, prin separarea zonei căilor ferate de terenul înconjurător și prin diferite dispozitive și instalații de înaltă tehnicitate. De curînd, Institutul de cercetări pentru transporturi și telecomunicații a realizat un aparat care recepționează automat pe locomotivă semnalul semafoarelor de pe linie, le descifrează și le transformă în indicații optice și semnale acustice. Dispozitivul comandă și frînarea automată a trenului în cazul cînd mecanicul locomotivei nu confirmă perceperea semnalelor. Acest nou sistem de semnalizare și oprire automată instalat pe locomotive este în curs de experimentare.

În ultima sală a muzeului ne oprim emoționați în fața unei vitrine de sticlă conținînd un prețios document: este vorba de vestita sirenă de la Grivița care a sunat în zilele întunecate ale lui februarie 1933, chemînd muncitorii ceferiști la grevă. Piesa a fost descoperită în 1945, în arhiva poliției, depusă acolo ca corp delict...

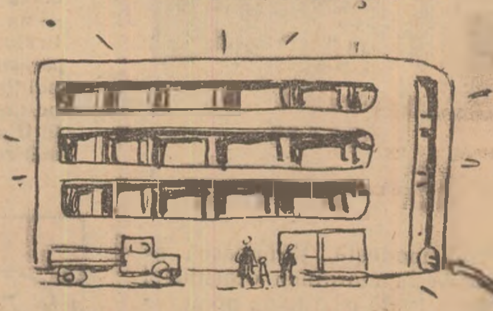
Multe, multe lucruri interesante putem vedea la Muzeul căilor ferate. Cercetîndu-l, vom cunoaște mai bine munca ceferiștilor, ne vom apropia de ea cu dragoste și vom afla atîtea și atîtea „secrete" din tehnica transportului pe șine.

Ing. DEM. URMA

Macheta primului tren care a circulat în Principatele Unite, pe linia București-Filaret-Giurgiu, inaugurată la 31 octombrie 1869.

Un nou material de construcție

Oamenii de știință după cercetări minuțioase au ajuns la concluzia că pot fi realizate cu ajutorul aerului construcții gigantice sub formă de cupole care să aibă utilizări diferite atît pe marile șantiere din regiunile cu climă aspră, cît și pentru realizarea unor săli de spectacole sau alte construcții de interes obștesc în marile orașe. Cum se realizează acest lucru ? Cu ajutorul peliculelor din materiale plastice care sînt ușoare, subțiri și au o mare rezistență la rupere. Din ele se confecționează tuburi cilindrice flexibile care alăturate între ele se umplu cu aer. Așezate sub formă de arc de cerc se formează o cupolă cu deschiderea de care avem nevoie. Construcția este acoperită cu o peliculă din material plastic. Această construcție poate fi un adăpost sigur pentru șantierele de construcții situate în zonele Arcticii sau chiar în Antartica. Orice șantier poate fi acoperit cu o peliculă din material plastic care să formeze o cupolă sub care se introduce aer pentru a menține cupola ridicată. Aerul poate fi încălzit sau răcit în funcție de temperatura mediului înconjurător. O asemenea construcție poate fi ușor realizată și are mari avantaje protejînd lucrările și oamenii care le execută, de frig sau căldură excesivă, de ploaie sau zăpadă etc. Tot atît de ușor ea poate fi demontată și transportată în alt loc după terminarea lucrărilor.

Construcțiile realizate în acest fel pot fi larg utilizate și ca săli de spectacole, terenuri de sport etc. Cu ajutorul materialelor plastice și a aerului se pot realiza și altfel de construcții ca turnuri radiofonice, suporturi pentru diferite instalații tehnice, oglinzi pentru radiolocatoare, planoare sportive și chiar avioane cu aripi și fuselaje pneumatice. Viitorul ne va arăta ce largi posibilități va deschide utilizarea în construcții a materialelor plastice în combinație cu aerul.

RODICA ALBU

MATERIE AGRICULTURA ÎNDRĂGITĂ

Zăpada a căzut din belşug. Acum, la treabă ! În fotografie, pionierii şi şcolarii de la Şcoala de 8 ani din Otopeni strîngînd zăpada în jurul pomilor pentru a asigura umiditatea solului.

Vă aşteptăm cu drag

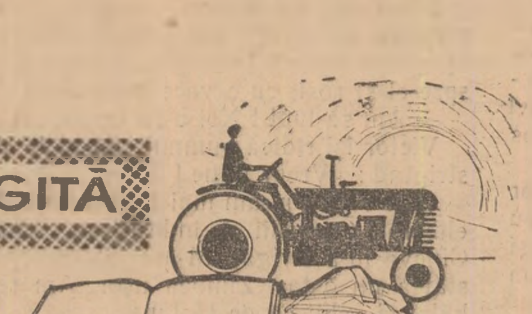
Mă bucur nespus de mult pentru faptul că în şcolile de 8 ani, de la sate, s-a introdus în planul de învăţămînt un obiect nou — agricultura. Acest lucru denotă că şcolarii vor cunoaşte încă de mici, de pe băncile şcolii, reguli ştiinţifice de lucrare a pămîntului, vor cunoaşte noile maşini, îşi vor forma deprinderi practice în lucrarea pămîntului, vor iubi munca.

Ca preşedinte al gospodăriei agricole colective, am avut ocazia să-i văd adesea pe pionierii şi şcolarii din comună lucrînd pe lotul lor experimental, i-am văzut adesea alături de colectivişti ajutînd, primăvara la plivit, vara şi toamna la strînsul legumelor, la culesul recoltei. De fiecare dată colectiviştii au rămas mulţumiţi de munca harnică a pionierilor, de ajutorul preţios pe care îl dau colectivei.

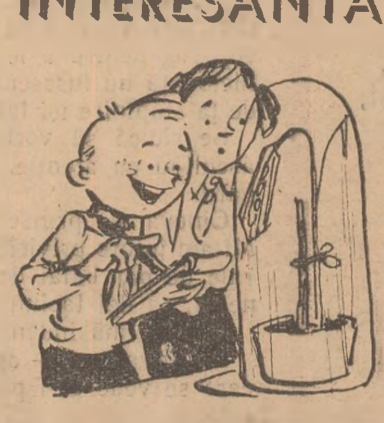
Acum, în anii luminoşi pe care ni i-a făurit partidul nostru drag, voi, copiii, aveţi tot ce vă trebuie pentru ca să învăţaţi. De la profesorii voştri aflaţi tainele agriculturii, învăţaţi să folosiţi ştiinţa în experienţele voastre pe lot, în laborator. Învăţaţi cu sîrguinţă, pentru ca peste cîţiva ani să deveniţi colectivişti pricepuţi, să aplicaţi cunoştinţele căpătate în şcoală, în muncă, pe ogoarele colectivei.

Vă doresc mult spor la învăţătură şi vă aşteptăm cu drag printre colectivişti.

IOAN ONAC
preşedintele
Gospodăriei agricole colective
„Victoria Socialismului",
comuna Sînmihai
Almaşului, reg. Cluj

O LECŢIE INTERESANTĂ

— Ce lecţie avem pentru azi ? se aude în liniştea clasei vocea tovarăşei profesoare Teodora Florea. Şi dintr-o dată ţîşnesc în sus mîinile copiilor din clasa a V-a. Popovici Elena vorbeşte despre rugina grîului. Vorbeşte frumos, clar, amintind, pe rînd, cîte feluri de rugină întîlnim ca boli ale grîului ; pentru prevenirea lor este indicat să cultivăm soiuri rezistente şi să respectăm regulile asolamentului. Şuraru Traian vorbeşte apoi despre dăunătorii întîlniţi mai des la cereale. Vorbeşte despre importanţa tratării seminţelor şi a folosirii maşinilor agricole — lucruri experimentate, văzute de copii la faţa locului, în Gospodăria colectivă „Albina" din Stupini şi la G.A.S. Voicu Viorica vorbeşte despre soiurile de grîu.

— Soiul Bezostaia cultivat de gospodăria noastră — spune ea — a dat aici peste 4 000 kg de boabe la hectar. Soiurile Cenad, Otvos, Triumf, Harag au fost cultivate şi la noi. Din soiul Harag s-au obţinut la noi 3 500 kg de boabe la hectar.

O ascult şi constat că treburile gospodăriei îi sînt familiare. Tovarăşa profesoară îmi dăduse cîteva lămuriri : „Fiecare lecţie practică noi o facem fie în laboratoarele gostatului fie pe tarlalele gospodăriei — atunci cînd timpul ne permite. La colectivă am secerit 19 ha de grîu am depistat gîndacul de Colorado, larve şi ouă, de pe un lan foarte mare. La lecţia despre seminţe, am văzut, în laboratorul staţiunii experimentale, soiurile de seminţe realizate de staţiunea experimentală. Chiar lecţia aceasta, despre bolile şi dăunătorii cerealelor am predat-o practic în laboratorul de boli şi dăunători al staţiunii unde s-a urmărit felul cum influenţează şi determină evoluţia plantei o boală. Apoi, la muzeu, am mai văzut păsările folositoare şi dăunătoare agriculturii, animalele folositoare şi dăunătoare agriculturii. La lecţia despre lucrările ce se execută în pepinieră am proiectat un diafilm cu toate aceste lucrări. Am făcut şi o mică experienţă. Am pus pe lotul şcolar îngrăşăminte chimice, fosfatice şi azotoase.

Peste trei luni vom vedea cum reacţionează cele patru zone de sol tratat diferit." Ascultînd-o pe Viorica mi-am amintit despre această discuţie cu tovarăşa profesoară Teodora Florea, de cuvintele ei despre importanţa practicii în predarea acestui obiect. Şi răspunsurile Vioricăi mi se păreau cu atît mai fireşti, cu cît, în asemenea condiţii, fiecare lecţie se leagă nemijlocit de practică. Aceşti copii au cunoştinţe multe despre agricultură, despre producţiile obţinute de gospodăria colectivă.

Pe Viorica o completează frumos Sasu Elisabeta care aminteşte sarcinile trasate de Congresul al III-lea al partidului nostru, în domeniul agriculturii.

Mă uit la aceşti copii care stau în bancă, în faţa mea, şi discută cunoscînd bine multe lucruri despre agricultură, recolte şi tratarea pămîntului. Ascult apoi lecţia nouă : cultura secarei. Copiii sînt atenţi, îşi notează cu grijă fiecare amănunt, fiecare schemă de pe tablă. Îi interesează deopotrivă felul cum se face cultura secarei, soiurile de secară, îngrăşămintele ei, bolile şi dăunătorii, pregătirea terenului, recoltarea secarei, cerinţele ei faţă de climă şi sol.

A fost o lecţie de agricultură la clasa a V-a la Şcoala de 8 ani din Stupini-Braşov. Am cunoscut cu această ocazie grija profesorilor ca lecţiile să fie cît mai interesante. Copiii sînt dornici să cunoască cît mai multe mijloace ştiinţifice cu ajutorul cărora să facă peste ani, ca pămîntul să rodească mai bogat.

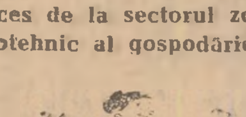
OANA MAGDU

ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI

Pentru orele practice de agricultură, pionierii clasei a VII-a d^ la Şcoala de 8 ani, din comuna Plosca, raionul Baileşti, au luat o frumoasă iniţiativă. În lădiţe de lemn au pus la stratificat seminţe de struguri, măr, zarzăr şi prun. Tot în orele practice pionierii au vizitat staţiunea de maşini şi tractoare din comună.

În urma viscolului, care a durat trei zile, pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Ibrianu, raionul Făurei, alături de colectivişti au deszăpezit căile de acces de la sectorul zootehnic al gospodăriei colective. Apoi, au ajutat la căratul furajelor şi hranei pentru păsări. S-au evidenţiat pionierii detaşamentelor 1 şi 2.

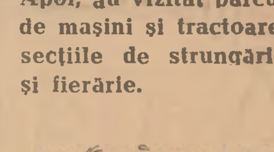
La una dintre orele de agricultură pionierii clasei a V-a de la Şcoala de 8 ani din satul Degeraţi, comuna Colceag, raionul Mizil au făcut o vizită la gospodăria colectivă din comună. Aici tovarăşa profesoară le-a vorbit despre condiţiile de iernare a animalelor şi despre raţia de hrană ce se dă pe timp de iarnă. După aceea un colectivist i-a însoţit prin secţiile sectorului zootehnic.

În aceste zile de iarnă, pionierii clasei a VI-a de la Şcoala de 8 ani din comuna Balta Tocila, raionul Buzău, strîng zăpada în jurul pomilor din livada gospodăriei agricole colective şi al puieţilor pe care i-au plantat în anii trecuţi.

Nu de mult, pionierii claselor a VII-a de la Şcoala de 8 ani din comuna Lipia, raionul Urziceni, au făcut o excursie cu săniile gospodăriei colective la S.M.T.-Grădiştea. Aci, un maistru le-a vorbit despre elementele componente ale motorului de tractor şi cum funcţionează. Apoi, au vizitat parcul de maşini şi tractoare, secţiile de strungărie şi fierărie.

Cîntecul sondelor

Al cui e oare cîntecul acesta,
Voi, văilor, şi tu, prieten vînt?
Al Jiului şi-al Prahovei bogate,
Şi de departe vine, din pămînt...

L-au scris în aspre vremi căutătorii
Tăcutelor izvoare de ţiţei,
Şi-au strîns în el mînia şi nădejdea
Din aprigul Februarie '33

Cînd adunaţi cu miile, din fabrici
În vuietul sirenei, necuprins,
Urmînd pe ceferişti, căutătorii
S-au ridicat la luptă şi-au învins.

E alta Valea Prahovei de astăzi
Şi cîntecul i s-a schimbat şi el
Clocotitor şi mîndru, se înalţă
Cu sondele albastre de oţel.

De-aici pornesc conducte nesfîrşite,
Călăuzind imense bogăţii
Spre porturile ţării, spre furnale,
Şi combinate, şi rafinării...

Prietene! Cu crezul tău năvalnic
În cauza acelor ce muncesc,
Dă Griviţei şi Prahovei de astăzi
Voiosul tău salut pionieresc!

ANISIA BALADA
Şcoala medie nr. 31,
Bucureşti

Februarie 1933

Revăd cu ochii minţii anii grei...
Februarie '33.
E-o iarnă grea şi-i frig şi ger afară,
Dar mulţi trudesc din zori şi pînă-n seară.
Trudesc sărmanii, goi şi dezbrăcaţi,
Ca-n lux să se desfete patronii cei bogaţi.
Aşa era pe-atunci şi-n Bucureşti,
Şi peste tot: Lupeni, Paşcani, Ploieşti...
Revăd cu ochii minţii anii grei...
Februarie '33.
În curte, la „Griviţa-ateliere
E clasa muncitoare ce drept la viaţă-şi cere.
Sînt muncitorii, dîrji şi-asupriţii
Ce au văzut cu agerimea minţii
Că viaţă, libertate vor avea,
Şi munca-a lor va fi de vor lupta.
Suna prelung sirena, pînă-n zare
Pătrunde a partidului chemare.
Revăd cu ochii minţii anii grei,
Februarie '33.
Şi-acuma, văd aievea, aievea-i ce-au visat
Acei ce în februarie, eroic au luptat.

TĂNASE ELENA
cl. a VIII-a B
Şcoala medie „Dinicu Golescu"
Cîmpulung-Muscel

Am învins

Pionierul Alexandrescu Ionel, preşedintele detaşamentului, îşi netezi uşor cravata şi începu să vorbească: „Tema adunării de astăzi este **„Eroii de la Griviţa"**. Colectivul de conducere al detaşamentului a invitat la adunarea noastră pe tovarăşul Petre Dobre, mecanic fruntaş, care ne va povesti despre eroicele lupte ale ceferiştilor din 1933".

Zecile de priviri se îndreptară în aceeaşi clipă spre omul în vîrstă cu părul încărunţit şi faţa brăzdată de riduri.

— Dragi pionieri, le spuse el cu o voce caldă, în timp ce vă priveam şi mă bucuram că sînteţi aşa de voioşi, de sănătoşi, mi-am adus aminte de un copil ca voi. Aş vrea să vă povestesc ceva despre el...

Copiii îl priviră întrebători, apoi liniştea se aşternu în toată clasa.

...Era în dimineaţa zilei de 16 februarie. Stăteam strînşi, unul lîngă altul, într-o aşteptare încordată. Pe toţi ne frămînta acelaşi gînd: „Vom obţine revendicările? Vor fi eliberaţi cei arestaţi?"

Foamea ne chinuia. Nu pusesem nimic în gură de aproape două zile. Cei de afară ne ajutau cum puteau. Crivăţul ne biciuia obrajii. Dar eram hotărîţi să nu dăm înapoi nici un pas. Veni să vorbească unul de la stăpînire. Vorbea cu o voce răguşită, întretăiată de spaimă. Îi era frică de valul acela uriaş de oameni care-l privea cu ură. Îi era frică de pumnii aceia mari şi strînşi. Voia să ne convingă să lucrăm din greu mai departe, pentru a le umple lor buzunarele. Noi care niciodată nu fusesem sătui. În huiduielile noastre cel de la stăpînire îşi luă tălpăşiţa.

Se ridică să vorbească un muncitor. Oamenii îl ascultau cu atenţie. Il ascultau şi cei strînşi lîngă gard.

Cineva mă prinse de surtuc şi mă trase încetişor. Mi-am întors privirile şi am zărit lîngă mine, o căldăraie de păr bălai de sub care mă priveau doi ochi negri, ca doi tăciuni.

Copilul mă îndemnă încet:

— Tovarăşe, — apoi îmi mai repetă o dată cuvîntul care se vede că-i plăcea foarte mult — tovarăşe, ia asta.

Spunînd acestea, băgă o mînă aproape străvezie în coşuleţul învelit cu grijă pe care-l ţinea strîns la piept. Scoase o bucată de pîine neagră, mi-o întinse, mă privi iar cu ochii lui mari şi spuse, la fel de încet şi grijuliu ca un părinte:

— Trebuie să prindeţi putere, să rezistaţi.

Se strecură grăbit printre oameni, împărţind felii de pîine neagră. Neagră ca viaţa noastră.

Noi ascultam cu însufleţire îndemnul muncitorului care ne vorbea. Lîngă scaunul pe care se urcase s-a înfiripat deodată o făptură mică. Recunoscui ochii ca tăciunii şi căldăraia de păr blond. Băiatul scoase cu atenţie ultima felie de pîine şi o băgă în mîna vorbitorului. Acesta, fără să-şi întrerupă cuvîntarea, îl privi o clipă zîmbind. Zîmbi şi băiatul cu un zîmbet sfios şi timid ca o floare de primăvară.

Se auzi huruitul unor camioane. Privirile tuturor muncitorilor se îndreptară spre jandarmii ce coborau din ele. Un glas ordonă: „Alinieeerea!" Apoi, acelaşi glas urmă: „Ceferişti, încetaţi greva! Dacă nu, ordon să se tragă în voi!"

Se aşternu o linişte grea. Se auzea doar şuieratul năprasnic al vîntului. Izbucniră răspunsurile hotărît: „Să nu ne lăsăm, fraţilor, să nu încetăm greva pînă nu vom obţine revendicările".

Băiatul se lipi de mine şi-mi strînse mîna.

Glasul sec al ofiţerului ordonă:

— Foc!!!

O bubuitură, şi comunistul care le vorbise mai înainte muncitorilor, se prăbuşi. Atunci, s-a dezlănţuit furtuna de glasuri.

— Vrem pîine! Pace! Libertate!

Împuşcăturile nu izbuteau să acopere vocile care cereau dreptate. Băiatul mă trase cu hotărîre după el. Ne-am oprit lîngă muncitorul care ne vorbise. Stătea culcat în zăpada înnegrită de zgură. Era grav rănit. În mînă mai ţinea bucata de pîine. Cînd ne văzu, zîmbi, apoi îl mîngîie încetişor pe băiat. Începu să vorbească răsuflînd greu:

— Cum te cheamă, băiete?

— Victor.

Îi luă în mîna cea mare, cu bătături, mîna mică care nu de mult împărţise pîine şi rosti greu:

— Victore... mă auzi, Victoraş? Ia tu pîinea asta şi mănînc-o sănătos.

Il privi o clipă cu ochii lui albaştri pătrunşi de duioşie.

— Victore, tu să... să lupţi... Voi o să învingeţi! Mă auzi? O să învingeţi!

Din ochii lui Victor cădeau lacrimi. Lacrimile curgeau pe obrajii supţi, pe pîinea neagră şi amară. Îşi şterse hotărît lacrimile cu mîneca hainei. Se aplecă spre el şi rosti cu o voce întretăiată de emoţie:

— Am să lupt! Noi o să învingem!

Victor îşi ridică pumnul slab şi se alătură oamenilor strigînd: „Vrem pîine! Pace! Libertate!"

...Cu Victor m-am mai întîlnit în 1944. Oraşul fusese eliberat. Oamenii se îmbrăţişau, cîntau cu bucurie. Cineva m-a strigat. M-am întors repede. În faţa mea stătea un ostaş. Zîmbea uşor. Am recunoscut părul bălai şi ochii ca de tăciune.

— Victor! Atît am putut spune şi m-am repezit să-l îmbrăţişez. Victor zîmbea şi-mi strîngea mîna, ca atunci în'33. În ochii lui se citea o bucurie fără margini. Arăta spre oamenii care cîntau şi-i îmbrăţişau pe ostaşii sovietici.

...Astăzi, Victor este muncitor fruntaş. Tovarăşii se mîndresc cu el.

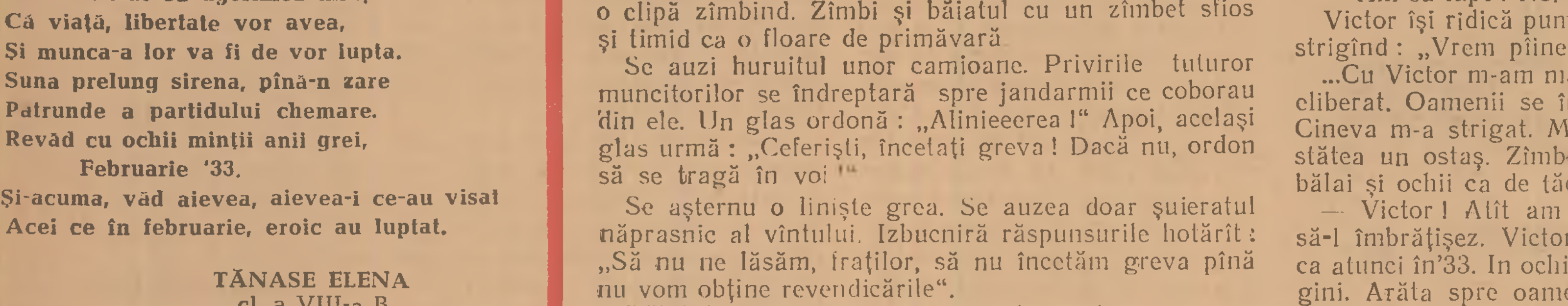
Povestitorul a tăcut privindu-i cu duioşie pe copii. Cîteva clipe s-a lăsat liniştea. Apoi, un pionier se sculă şi cu obrajii aprinşi de emoţie spuse:

— Vă mulţumim, tovarăşe Dobre. Noi vă promitem că o să urmăm exemplul lui Victor.

Tovarăşul Dobre a fost făcut pionier de onoare. În clipa cînd i s-a prins la gît cravata, a simţit cum inima i se umple de căldură. Parcă i se lăsase o ceaţă peste ochi. Vedea doar o mare de cravate roşii şi un steag purpuriu. Murmură aşa, ca pentru el:

— Da! Noi am învins.

BRINZEI DOINA
cl. a VII-a D
Şcoala de 8 ani Centru —
Cîmpulung Moldovenesc

Desene: RAISA IUSEIN

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii